

קָלָא דְתַקַּע, אָלָא דְהָהוּא קָלָא לֹאוּ אִיהוּ לְגַבִּי יִצְחָק
 בְּקַדְמֵיתָא, דְתַמָּן תּוֹקֶפָא תִּקִּיפָא שְׂרִיָא ואין הכוונה שאותו קול
 הוא חלש כי הרי הוא גבורה, אלא שאותו קול הוא לא נמשך לגבורה של יצחק שהוא
 שברים דתשר"ת מבחינת אחר, כי שם ממשיכים את הבינות ועיטרא דגבורות של האחר
 ששם שורה תוקף הדינים, אָלָא לְגַבִּי אֵינּוֹן בֵּי דִינָא דְלַתְתָּא,
 דְאֵינּוֹן רְפוּיִין יְתִיר אלא סוד השברים דתש"ת הוא להמשיך אל הבית דין
 שלמטה, דהיינו שממשיכים את שני פרקי הגבורה ואת ההוד של מוח הבינה שבכלי הגבורה
 שעלו ונעשו בינה דו"א והם דינים חלשים ורפויים יותר כי הם מבחינת הפנים, וּפְלָהוּ
 חֲמָאן לְאַבְרָהָם לְגַבִּיָּהוּ, וְאַתְּכַפִּיִּין קַמִּיָּה וכל הדינים האלו
 רואים את מוח החסד של אברהם שנמצא אצלם, דהיינו שהוא מוח החסד שהתפשט
 בתקיעה הראשונה דתש"ת ואז כל הדינים נמתקים ונכנעים לפניו.

תקיעה אחרונה דתש"ת

אֲדַהְכִּי, סִדְרָא תְּלִיתָאָה, קָלָא נָפִיק, וְסָלִיק, וְאַתְעֵטֵר
 בְּרִישֵׁיהּ דִּיעֶקֶב ובתוך כך הוא הסדר השלישי שהוא התקיעה
 האחרונה דתש"ת שקול התקיעה יוצא ועולה למעלה, והוא מתעטר בראשו של ז"א הנקרא
 יעקב, דהיינו שהוא מעורר את מוח הדעת שבכלי הת"ת שהוא עולה ונעשה דעת, וְנִגְיֵד
 לִיָּה לְתַתָּא לְהָהוּא אָתֵר דְאֵינּוֹן גְּבוּרָאן שְׂרִיִּין, וְקָאִים
 לְקַבְּלֵיהוּ, אַבְרָהָם מֵהָאִי סֵטְרָא, וְיַעֲקֹב מֵהָאִי סֵטְרָא,

וְאִינוּן בְּאַמְצַעֲיָתָא ואז הוא ממשיך את השני הפרקים התחתונים שהם ת"ת ויסוד למטה אל מקום הת"ת דז"א שהוא מול המקום שהגבורות שורות בו כי הת"ת הוא כנגד הגבורה, ואז עומדים כנגד הגבורות: אברהם שבחסד מצד אחד ויעקב שבת"ת מצד אחר והגבורות נמצאים באמצע [קמה]. **כִּדִּין אֶת־כַּפְיִין כְּלָהוּ, וּמִשֶּׁת־כַּחֲיִן (ס"א וּמִשֶּׁת־כַּבִּי) בְּאַתְרֵי־יָהוּ. וְהֵנִי כְּלָהוּ סִדְרָא אַחֲרָא תַנְיִינָא** ואז נכנעים ונמתקים כל הגבורות שבכלי הגבורה דז"א והם נשקטים במקומם וכל אלו התש"ת הם הסדר השני שע"כ יורדים ומתפשטים המוחין מזהב"ד לחג"ת.

הסדר האחרון תר"ת

סִדְרָא בִּתְרָאָה, דְּבַעֲיָא לְסִלְקָא לֹון לְאַתְרֵי־יָהוּ, וְלִיִּשְׁבָא (ס"א וּלְיִשְׂרָא) בִּינֵי־יָהוּ לְיִצְחָק כְּמִלְקַדְמִין

והסדר האחרון הוא תר"ת והם גורמים ביחד להוריד ולהמשיך את המוחין מהחג"ת למקומם בנה"י וליישוב ולהמתיק ביניהם את הגבורה של יצחק כמקודם, דהיינו שבג"ה נכנס בתרועה בין שתי התקיעות. **בְּגִין דְּהָאֵי בְּעֵי לְיִשְׂרָא לִיָּה בְּאַתְרֵיָּהּ, וְלֹא יִפּוּק בְּתוֹקְפוּי לְבַר, כִּדִּין דִּינִין כְּלָהוּ אֶת־כַּפְיִין, וְרַחֲמִין**

אור הרשב"י

דתש"ת נמשכים בג"ה לצד שמאל ואח"כ בתקיעה האחרונה של תש"ת נמשכים דת"י באמצע.

[קמה] ואין הכוונה שבג"ה נמצאים באמצע אלא הכוונה שבאמצע סדר התש"ת מושכים את הבג"ה, דהיינו שבתחילה בתקיעה הראשונה נמשכים הח"ן בימין ואח"כ באמצע בשברים

הלימוד היומי

לע"נ סימי בת סולטנה ע"ה

אתֵּעָרוּ כי את דיני הגבורה תמיד צריך ליישר ולהמתיק אותם במקומם בכדי שלא יצאו הדינים בחוזק שלהם החוצה ולכן הם באמצע בין שתי התקיעות בכדי למתקם בפנים ואחור ואז כל הדינים נכנעים ומתמתקים ועי"כ הרחמים מתעוררים להשפיע בכל העולמות.

בזמן תקיעת השופר צריך לכוין הלב והרצון ולחזור בתשובה שלא יקטרגו החיצונים

עַל דָּא בְּעֵי לְכוּנָא לְבָא וְרַעוּתָא בְּהֵי קְלִי, וְלִמְהֵדֵר בְּתִיבְתָא קָמִי מְאָרִיהוּן ועל כך צריך לכוון את הלב והרצון באלו

הקולות של השופר ולשוב בתשובה לפני קונם באותו הזמן בכדי שלא יקטרגו החיצונים ויאמרו ראו מי בא לשבר הדין ולבטלו בעוד העבירות בידו (רמ"ק). **כְּדִין כְּדִין יִשְׂרָאֵל מִתְקַנֵּי וּמִסְדְּרֵי קְלִין בְּרַעוּתָא דְלְבָא בְּדָקָא יְאוּת, בְּשׁוּפְרָא דָּא** ואז כאשר ישראל מתקנים ומסדרים את סדרי הקולות של התקיעות ברצון הלב כראוי ע"י השופר, **אַהֲדֵר הַהוּא שׁוּפֵר עֲלָאָה, וְכֵד אַהֲדֵר, מְעַטְרָא לִיה לִיעֶקֶב, וְאַתְתָּקֵן כְּלָא** אז חוזר השופר העליון שהוא נה"י דבינה להאיר למטה וכאשר היא חוזרת להאיר אז היא מעטרת את ז"א הנקרא יעקב בכל שפע המוחין ואז נתקנים כל העולמות. **וְכוּרְסִיא אַחֲרָא רְמִיו, וְכְדִין חִידוּ אֲשֶׁתְּכַח בְּכָלָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְרַחֵם עַל עַלְמָא** ואז הכסא האחר של הדינים מושלך ומסתלק ואז הדינים מתמתקים ואז נמצאת השמחה בכל העולמות והקב"ה מרחם על העולם ואז הצדיקים נחתמים לאלתר לחיים ובינוניים מתארך להם גזר הדין עד יוה"כ בכדי שישובו בתשובה

(רמ"ק). וּפָאָה חוֹלְקֵיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, דְּיִדְעִין לְנִגְדָא
 וְלֵאמֹשָׁכָא (דף ק' ע"ב) לְמֵאֲרִיחֹן, מְדִינָא לְרַחֲמֵי, וְלִתְקַנָּא
 בְּלָחוּ עַלְמִין עַל יְדֵיהוּ אֲשֶׁרִי חֲלַקְסָא שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם יוֹדְעִים לִהְיוֹת
 וְלִהְיוֹת אֶת קוֹנָם מִמֵּידַת הַדִּין לְמֵידַת הַרַחֲמִים ע"י תְּקִיעוֹת הַשּׁוֹפָר וְאִז נִתְקַנְּוּ עַל יְדֵיהֶם
 כֹּל הָעוֹלָמוֹת.

כנגד שלשת הסדרים תשרת תשת ותרת נפתחים שלושה ספרים צדיקים
 רשעים ובינונים

תָּא חֲזִי, לְקַבֵּל דָּא, תְּלַתָּא סְפָרִין פְּתִיחִין בְּיוֹמָא דָּא

בא וראה שכנגד השלושה סדרים של תשר"ת תשת"ת ותרת"ת שהם בסוד חג"ת
 נפתחים שלושה ספרים ביום זה [קמו] ספר צדיקים כנגד החסד וספר רשעים כנגד הגבורה
 וספר בינוניים כנגד הת"ת (רמ"ק), וּבְמָה דְרַחֲמִין מִתְעָרִין, וְדִינִין
 קְשִׁיין אֲתַכְפִּיין וְעָאֲלִין לְדוּכְתֵייהוּ. כִּדְ הוּא לְתַתָּא
 בְּגוּוֹנָא דְלְעִילָא, דִּינִין קְשִׁיין אֲתַכְפִּיין וְאֲתַעְבְּרוּ
 מְעִלָּא וְכִמּוֹ שֶׁהַרַחֲמִים לְמַעַלָּה מִתְעוֹרְרִים ע"י הַשּׁוֹפָר וְאִז הַדִּינִים הַקְּשִׁים נִכְנָעִים

ונכנסים למקומם לנקב של התהום הגדול שבבריאה דקלי', כך הוא נעשה למטה כדוגמת

[קמו] כדאיתא בראש השנה דף טו עמוד ב' אמר רבי כרוספדאי אמר רבי יוחנן: שלשה ספרים נפתחין בראש השנה, אחד של רשעים גמורין, ואחד של צדיקים גמורין, ואחד של בינוניים. צדיקים גמורין - נכתבין ונחתמין לאלתר לחיים, רשעים גמורין - נכתבין ונחתמין לאלתר למיתה, בינוניים - תלוין ועומדין מראש השנה ועד יום הכפורים. זכו - נכתבין לחיים, לא זכו - נכתבין למיתה.

הלימוד היומי

לע"נ סימי בת סולטנה ע"ה